
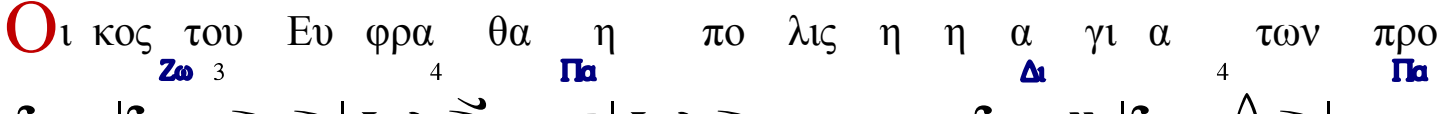
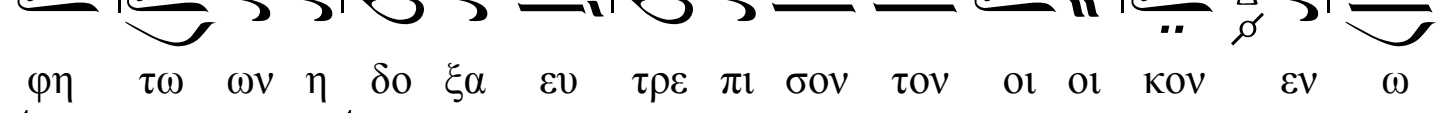

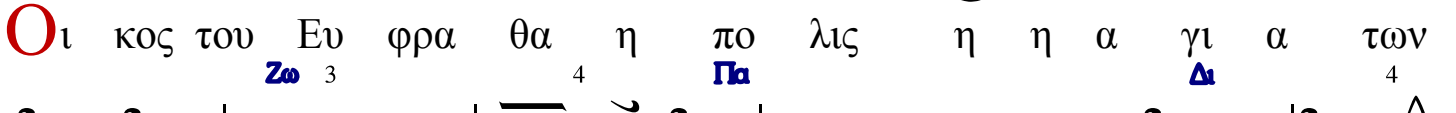
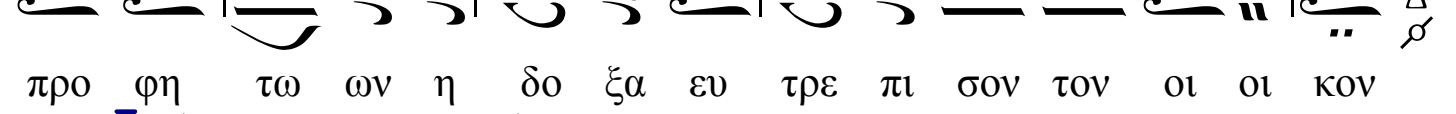

«Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ», Ἦχος Β΄, Πα

Πα 3 Μ 3 Πα 4

Οι κος του Ευφραθα η πολις η η αγια των προ
Ζω 3 4 Πα 4 Δι 4 Πα

 φη των η δοξα ευτρεπισον τον οι οικον εν ω
4 4 1 Π

 τοθειον τι κτεται

Πα 3 Μ 3 Πα 4

Οι κος του Ευφραθα η πολις η η αγια των
Ζω 3 4 Πα 4 Δι 4

 προφη των η δοξα ευτρεπισον τον οι οικον
Πα 4 4 1 Π

 εν ω τοθειον τι κτεται

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἡ πόλις ἡ ἀγία, τῶν προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Προσόμοια

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυῖδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Αἶνον τῷ λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς στειρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, καὶ μόνην ἀειπαρθενον.

Χάρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι, τῷ στειραν παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Ἴωμεν οἱ πιστοί, δοξάζοντες τὴν Κόρην, ἐτέχθη γὰρ ἐκ στειρας, τὴν στειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Ὅρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ στειρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται.

Ῥήξασα τὰ δεσμά, στειρώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προήλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ' Ἄννης ἡ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως, λαοὶ φυλαὶ σκιρτήσατε.

Σκίρτα Ἰωακείμ, ὀρῶν Ἄνναν κοιλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, καὶ λύτρωσις τεχθήσεται.

Γῆρας, Ἰωακείμ, καὶ στειρωσις τῆς Ἄννης, σκιρτάτωσαν ὡς πάλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα.

Ὅτε τὴν ὑλικὴν, οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, ἠὲ δόκησας φορέσαι, προήγαγες ἐκ στειρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε.

Νέον ὡς οὐρανόν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Λόγε, κατώκησας θεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Εὐλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυῖδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Εύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Ὅτε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατετροπούτο, Χριστοῦ προγράφων πάθος, Σταυρὸν προδιετύπου, δαιμόνων ἀμυντήριον.

Λόγην σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἥλους καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

Ἔλην φθοροποιόν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτῆρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Ἔδατι θεουργῷ, καὶ αἵματι σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη. Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Μύρον τὸ νοητόν, σὲ Μάρτυς καταθέλξαν, πρὸς ἀρετῶν τὰ μύρα, διηγείρε καὶ μύρα, βλύζειν ἀφθόνως δέδωκε.

Εὐγε τῆς καλλονῆς, τοῦ μύρου τῆς σαρκός σου ὑπέρευγε τοῦ μύρου, τοῦ τῆς ψυχῆς σου Μάκαρ, οὐ περ ἐκεῖνο γνῶρισμα.

Μύρου τοῦ νοητοῦ, ἀξία μυροθήκη, γεγεννημένη Κόρη, παθῶν με δυσωδίας, ἀπάλλαξον πρεσβείαις σου.

Σκέπη πανευκλεῆς, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου, σκέπε φρούρει καὶ σῶζε, ἀπὸ παντοίας βλάβης, τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντάς σε.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, βράβευσον σοὶς ἰκέταις, χάριτι τῆς σῆς Σκέπης, Μαρία μητροπάρθενε.

Σκέπη χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε, τὸν εὐσεβῆ λαόν σου, σκέπυσσα καὶ φρουροῦσα, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Νέκταρ τὸ νοητόν, τῆς χάριτος τῷ λόγῳ, Νεκτάριε πηγάζεις, Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία, ὡς καθαρθεὶς τῷ πνεύματι.

Ἄπλωσον ἐφ' ἡμᾶς, τὴν Σκέπην σου Παρθένε, καὶ σκέπασον αὐλως, ἐκ πάσης δυσπραγίας, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον.

Ἦλπισεν ὁ στρατός, τῆ σκέπη σου Παρθένε, καὶ ἰσχυρὸς ὠράθη, τοῖς ἐπιτιθεμένοις, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου.

Μέγας ὡς ἀληθῶς, θεράπων τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, Νεκτάριε ἐδείχθης, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐστήριξας.

Χαίρει πνευματικῶς, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, ὀρῶσά σου τὴν χάριν, ἣν οὐρανόθεν εὗρες, Νεκτάριε Πατῆρ ἡμῶν.

Ἦμνον ἐκ ῥυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου καὶ τὴν λύσιν, δίδου μοι τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Τύπος θεοπρεπῆς, τοῦ θείου τοκετοῦ σου, θεόφρον Ἄννα ὠφθη, τοῦ Ἄραων ἡ ῥάβδος, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασα.

Ὅτε ἐν τῷ ναῷ, τῶν Βλαχερνῶν κατείδεν, ὁ Ὅσιος Ἀνδρέας, σκέπυσάν σε Παρθένε, τοὺς εὐσεβεῖς ἐθαύμασε.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν καὶ τῆ σῆ Σκέπη, σκέπυσσα ἡμᾶς πάντας, Παρθένε Θεονύμφευτε.

Φύσις τρισσολαμπῆς, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὑπέρθε Θεότης, οἰκτεῖρησον Οἰκτίριμον, τὸ τῶν χειρῶν σου ποίημα.

Ἦμνοις χρεωστικῶς, μοναζόντων τὰ στίφη, τιμήσωμεν ἐν ἕμνοις, τὴν Σκέπην τῆς Πανάγνου, τὴν πάντας πιστοὺς σκέπυσαν.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στειρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Εἰς βόθρον τὸν Σατᾶν, ὃν ὠρυξέ σοι Μάκαρ, ἐμβεβληκῶς γενναίως, ἀπέπνιξας τελείως, τοῖς ποταμοῖς τῶν μύρων σου.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παντάνασσα Μαρία, χάριτι τῆς σῆς Σκέπης, περίσφωξε τοὺς πόθῳ, ταύτην τιμῶντας σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε ἰδοὺ γάρ, στείρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.